

واقعیت‌هایی درباره برنامه هفتم توسعه

روزهای پایانی فرایند تدوین برنامه هفتم توسعه در دولت در حال سپری شدن است. حدود ۴۰ روز از ابلاغ «بخش‌نامه خط‌مشی‌ها و چارچوب کلان برنامه هفتم توسعه» که به نوعی مانیفست و نقشه راهی برای تدوین این برنامه به شمار می‌رود، گذشته و انتظار می‌رود نهایتاً ظرف ۲۰ روز آینده لایحه برنامه از سوی دولت به مجلس ارائه شود...

همین صفحه

محمدباقر قالیباف با «حکمرانی نوین» به دنبال چیست؟

هدف‌گذاری انتخاباتی یا یافتن راهی برای اصلاح

وحیده کریمی؛ رئیس مجلس که مدت‌هاست با اصطلاح «حکمرانی نوین»، واژه جدیدی به ادبیات سیاسی کشور وارد کرده است، این روزها سعی در تبیین ابعاد این مبحث دارد، هرچند توضیحات او منبعث از مکان و فضایی که در حال سخنرانی یا گفت‌وگو در آن است، متفاوت می‌شود...

صفحه ۲

شنبه ۱۷ دی ۱۴۰۱ • ۱۴ جمادی‌الثانی ۱۴۴۴ • ۷ ژانویه ۲۰۲۳ • سال بیستم • شماره ۴۴۶۵ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

در «شرق» امروز می‌خوانید: ۳ روز و ۱۱ دور رأی‌گیری بی‌نتیجه برای انتخاب رئیس مجلس نمایندگان آمریکا، خطر غبار نمک بر سر تهران و قم و یادداشت‌هایی از جمال رحمتی، بویا نعمت‌اللهی

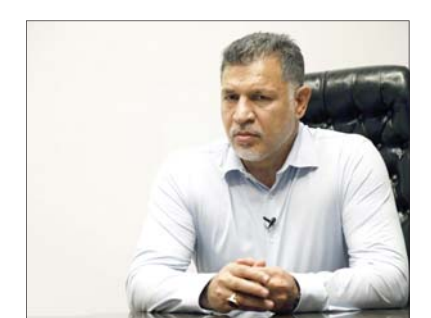
حذف دوچرخه‌سواران از شهر با تعطیلی ۱۶۰ خانه دوچرخه

«بیدود» دود شد

واکنش سازمان برنامه‌و بودجه به یک گزارش

گزارشی از پیگیری وضعیت هنرمندان بازداشتی

تلاش‌ها در مجموع نتیجه‌بخش بود

علی دایی مهاجرت نمی‌کند

یادداشت

به دنبال چه هستیم؟

مهررداد احمدی شیخانی

داستانی هست که می‌گویند دو نفر به قصد شکار به دشت رفتند. در مسیر و تا رسیدن به محل شکار، یکی از این دو، بسیار از توانایی در شکار و مهارت خود در تیراندازی می‌گفت و دیگری با تردید به سخنان او گوش می‌داد، وقتی اولی متوجه تردید رفیق خود شد، چنین ادعا کرد که من پشه‌ای را در هوا با تیر می‌زنم و کبک و قرقاول و کوزن که از پشه بسیار بزرگ‌ترند و زدن‌شان کاری ندارد و با او شترط کرد که اگر هر بار تیرم به خطا رفت، نیمی از دارایی‌ام را به تو می‌دهم و دوست‌ش هم پذیرفت.
ادامه در صفحه ۴

پکن پس از شراکت بزرگ انرژی با کشورهای عربی، این بار با طالبان قرارداد نفتی امضا کرد

خافلگیری چینی

گزارش تیتربیک را در صفحه ۴ بخوانید

عکس:حمیدوکیلی، فارس

از ماجرای حذف ارز ترجیحی و همسان‌سازی‌نکردن قیمت‌های جدید با افزایش ناشی از تغییر نرخ ارز برای تولیدات، مشکل نقدینگی و پرداخت‌نکردن مطالبات داروخانه‌ها، همه در چالش پیش‌آمده داروی کشور مؤثر بوده است. چالشی که علاوه بر فشار روی مردم، منجر به واکنش بسیاری در این حوزه شد و همایون سامه یح نجف‌آبادی، یکی از نمایندگان مجلس، بیان کرده بود «از زمان جنگ تحمیلی تاکنون با چنین وضعیتی مواجه نبودیم». البته با گذشت حدود یک ماه از این اظهارنظر، همچنان بیماران بسیاری برای تهیه داروهای اساسی در داروخانه‌ها سرگردان هستند که محمود نجفی‌عرب، رئیس فدراسیون اقتصاد سلامت اتاق بازرگانی، در گفت‌وگویی که با «شرق» داشت، علت اصلی آن را مشکل در نقدینگی حوزه دارو اعلام کرد.

بیشترشان سراسیمه در این داروخانه تردد می‌کنند؛ زنان و مردانی که نبود یا کمبود دارو آنها را به استیصال رسانده است. داخل داروخانه مملو از منتظرانی در صف‌های شلوغ است تا به نوبت دریافت دارو برسند. چند دقیقه یک بار آدم‌هایی با چند کاغذ و نسخه در دست، به‌سرعت از داروخانه خارج می‌شوند. اغلب با سراسیمگی دستی‌تکان می‌دهند و می‌روند، به این معنی که ما وقتی برای مصاحبه نداریم و بعد در این خیابان شلوغ در چشم برهم‌زدنی ناپدید می‌شوند.

این پرونده را در صفحه ۶ بخوانید

نسترن فرخه: «دارو مگر پیدا می‌شود؟ الان من بیونند کلیه شدم، یک ماه است که دنبال دارو هستم و دارو هم پیدا نمی‌شود. الان دو روزی می‌شود که دارو نخوردم. حداقل بتوانم برای پنج روز هم دارو پیدا کنم کافی است».
الان اگر عمل پس بزند چه‌کار کنم؟ من سرپرستی هم ندارم، اگر دوباره مریض شوم تکلیف بچه‌ها چه می‌شود...».
بیشترشان تمام داروخانه‌های مهم شهر را برای جان خود یا عزیزشان زیر پا گذاشته‌اند؛ آدم‌هایی که در ماه‌های اخیر با چالش کمبود و در برخی موارد، نبود دارو به هر ترتیب دست‌و‌پنجه نرم کردند و این پیگیری مداوم برای پیداکردن دارو جزئی از برنامه ثابت آنها شده است.

تهیه دارو برای بسیاری هر روز سخت‌تر از روز قبل می‌شود و در مواجهه با آدم‌هایی که برای تهیه دارو به داروخانه‌های دولتی و مهم کشور می‌روند، این جمله که «دارو نیست» بسیار شنیده می‌شود؛ آدم‌هایی که با هر سختی برای حفظ جانی با تمام توان در تلاش هستند. در کمتر از یک سال پیش، بخش زیادی از تولیدکنندگان در سندیچکای دارو نسبت به شرایط حال حاضر هشدارهایی داده بودند و حتی با نامه‌های بی‌سرانجامی که به مسئولان مربوطه داشتند، کله می‌کردند. طبق آنچه بیان شده بود،

یادداشت

واقعیت‌هایی درباره برنامه هفتم توسعه

امیر تامنی

روزهای پایانی فرایند تدوین برنامه هفتم توسعه در دولت در حال سپری شدن است. حدود ۴۰ روز از ابلاغ «بخش‌نامه خط‌مشی‌ها و چارچوب کلان برنامه هفتم توسعه» که به نوعی مانیفست و نقشه راهی برای تدوین این برنامه به شمار می‌رود، گذشته و انتظار می‌رود نهایتاً ظرف ۲۰ روز آینده لایحه برنامه از سوی دولت به مجلس ارائه شود. در دو ماه اخیر برخی صاحب‌نظران عمدتاً با عینکی سیاست‌زده و مبتنی بر شنیده‌ها و استنباط‌های شخصی، فرایند تدوین برنامه و ابعاد مختلف آن را مورد نقد قرار داده و آن را دستاویزی برای حل‌سده به دولت قرار داده‌اند. این در حالی است که بخش‌نامه مذکور (فارغ از خاستگاه و رویکرد سیاسی دولت) محصول تکوین و بلوغ تدریجی سازمان برنامه و بودجه (دستگاه متولی برنامه‌ریزی و بودجه‌ریزی کشور) در فرایندهای برنامه‌ریزی و مدیریت کشور با درس‌آموزی از آسیب‌ها و نارسایی‌های شش برنامه قبلی بوده که می‌تواند آغازگر یک «چرخش تحول‌آفرین» در این حوزه به شمار رود. درواقع بررسی و آسیب‌شناسی برنامه‌های شش‌گانه قبلی، سازمان برنامه و بودجه را به این نتیجه رسانده که نبود درک مشترک میان مردم و مجریان از مفاهیم و راه‌حل‌ها، حاکمیت روش‌های متمرکز و غیرمشارکتی در تدوین و اجرای برنامه‌های توسعه، نبود سازوکار حل تعارض منافع بین بازیگران و کنشگران توسعه سرزمینی، بانبات درنظرگرفتن شرایط و بی‌توجهی به سناریوهای احتمالی، نداشتن برنامه عملیاتی در پیوند با برنامه مصوب، وجود جهت‌گیری‌های بخشی-منطقه‌ای و محلی در برنامه‌ها، تکیه مفرط بر منابع دولتی و بی‌توجهی به ظرفیت‌ها و منابع داخلی و خارجی، ضعف شدید سازوکارهای نظارتی و انگیزشی و کم‌توجهی به اسناد آمایش سرزمین،

ادامه در صفحه ۸

روزنامه شرق
موسسه جام سبز